

Liber .I.

Dist. I. Ca. X.

ci non pñt. De hoc dicit beatus greg.
Mundus & mulieres nō melius q̄b su
gient oīcūnq̄ q̄ cū ceteris morib⁹
quis resistere poterit h̄s oīz eū fugere.
vnde fugā arripe si vis victoriā obri
nere. hec gre. Et quidā versificator⁹ dī.
Mundus non mundat, s̄ mundos pol
luit. ergo Qui manet in mundo quo/
mō mundus erit. Valde em̄ rāp̄ est in
teresse seclī voluptatib⁹ vel vanitatib⁹
& non peccatulari put testaf̄ ysid.
dicens. Hatis rāp̄ est ut aliquis inter
seculivoluptates positus a vītq̄s manē
at alienus. non em̄ diu tutus esse pote
rit qui piculo p̄imus fuerit. hec ysid.
Qui ergo desiderat mūdusa peccatis
existere fugiat mundū & adlireat deo

Ad hoc faciendū horiaſ nos
beatus ang. dicens. fuge mundū si vis
esse mundus. Conuerti em̄ ad deū ne/
mo pōt nisi ab hoc mundo se auerterit
Qui ergo vult se auertere ad deūz. & a
peccato esse mundus necesse est ut fugiat
mundum.

Filius.

Sartis ex predictis autoritatibus
sanctor⁹ pat̄ patet. sed & rō hoc
dictat & experientia docet q̄ puerari in
seculo & esse immunis a vītq̄s & manē
do in mundo posse per amorē adherere
deovalde est difficile. Sed p̄to de hoc
instrui qualiter homo debeat declinare
mundū. vel si est aliquavia p̄quā pos/
sunt amatores mūdi retrahī siue auer/
ti a dilectione & vanitate seculi

Capitulū .X. Pater. I

Curia sūt que re
trahunt hoīem ab amore secu
li. si tñ illa bene p̄fata & pfecte discus/
sa fuerint in corde hoīis. Primum est q̄
virtus tracta in seculo faciūt sordidū.
misery & plenū inordinataꝝ & abhoīa/
biliū passionū. Secundū est breuitas
q̄p̄is huius vite. nā vanitates twlup̄

tates seculi ciro p̄transiunt. qz sp̄ veni
ente morte termināt. Terciū qd̄ & ma
ximū est p̄petua dānatio & tormentū.
qd̄ amatores h̄b̄ mundi twluptatū in
inferno sine fine sustinebūnt. Deprio
q̄ virtus siue pct̄ faciant hoīem sordidū
& fetidū dicit beatus greg. D̄ fivi
dere possemus q̄liter p̄ vnūq̄d̄q̄ pct̄
vulnerareſ & ferat aīa v̄sq̄ ad morteſ
pct̄o resisteremus. hec greg. Tales q̄p
pe hoīes sic in voluptatib⁹ carnis iace
tes sunt bestijs & pecorib⁹ fileſ nō rōeſ
sed sensibilitate seqūtes De hoc dī tu
lius. Plures dicūt volupratē summū
bonū esse que mihi vox pecudū nō los
minū esse videt. Sunt ei quidā hoīes
non re sed noīe. Itaq̄victus cultusq̄
corpis ad valitudines referat & advi
res nō ad volupratē. Nulla capitalior
pestis q̄ voluptas corporis. Et cū deus
nihil prestabilis dedisset mente huic
mō nihil essetā inimicū q̄ volupratē
Non ei in regno voluptatis virtus p̄t
subsistere. nec h̄b̄ vllum cū veritate cō
merciū. sed oē lumen aīe sole exting
uere. hec tullius De hoc etiā dī heatus
ber. Bestijs bestialior est homo rōe vi
gens & rōne nōvtenſ. Et p̄plexa dicit
Cōputruerunt iumēta in stercore suo.
Qd̄ exponētis gre. ait Iumēta in
stercore p̄putrēscere ē carnales hoīes
in fetore luxurievitā finire. Itē q̄ cupi
ditates twluptates faciat hoīez mis
erū dī crīs. **E**t mīseriū mōs
& mīstrimi q̄ sequunt. sp̄ em̄ mūdialia
opa excludēt hoīes a vita. Et bētis ber.
Nulla vīoz mīseria q̄ falsa leticia. te
niq̄ iutū mīseria ē q̄vīd̄ felicitas in
hoc sclo. vñ melius ē ire ad domū luc
rus q̄ ad domū p̄iuñ. De hoc etiā dī
sene. Quidā in voluptatib⁹ se mergit
& in p̄suetudinē adductis carere n̄ pñt
nob̄ hoc mīstrimi sunt ad eos p̄uenēt
vt illisq̄ supervacua fuerūt facta sunt

f.i.

necessaria tunc est summarata infelicitas
vbi turpia nō solū delectat s̄ etiā placent. **H**ec seneca Itēz q̄ rest pales &
voluptates generēt q̄sdā molestias &
punctioes mētis dīt btūs aug. in glosa
sup̄ ps. primo penti dictū est **I**n labo
re & sudore edes panē tuūz & terra spi
nas & tribulos parietib⁹. **A**ut si ē ali
ud vita nēa vel si potes puerete ad ali
quā voluptatē vbi spinas nō sentias.
Elige qđ volueris. sis auarus. luxurio
sus. ambitiosus. in honoꝝ cupiditate
q̄nta spine in ardore auaricie. quante
spine amorestur pes. q̄ntas molestias
būt. q̄ntas sollicitudines hic in ista vi
ta. obimmo gehennas. vide ne iā ipse
tibi gelenna sis. **B**ed & cū te iā pueret
ris vt iuste agas nō poteris nisi laborā
re in terra & nō finit labor⁹ nisi cū finita
fuerit vita. oꝝ em̄ in via laborare vt in
patria gandeamus. lxc aug. **D**icit eti
am ysido. Quid i hac vita laboriosus
q̄ terrenis desideriq̄s estuare. qđ hic se
curius q̄ huius seculi nihil appetere.
Qui em̄ hūc mundū diligūt turbulen
tis eius curis sollicitudinib⁹ perturbant
qui aūt eū odiunt. nec sequunt interne
tranquillitatis quiete fernentes futu
re pacis & equiē quā illic expectant hic
quodammodo habere iam incluant. lxc
ysido. **D**e hoc etiā dīt quidā doctoꝝ sic.
Vq̄ miser cuiusātūs res pales p
amorem aplectif que cū labore acqui
rūt cū timore possidēt cū dolore amitt
unt. Et lxc de diuinis Quid de ho
no re referā. **I**n sublimi loco positus es.
nūquid nō eris indicandus ab oībo.
lacerand⁹ ab oībo. nūquid in honore
sine dolore. in platione sine tribulatio
ne. in sublimitate sine vanitate quis
ē poterit. Quid de gloriavana. nihil
aliud est nisi narium inflatio. nūquid
& ip̄a est sine iuditio **H**ec em̄ p̄siderās
beatus illico. in quadā auctoritate sic

inquit. Quid imbecillis miseria hu
ius vite qua tot circundamur dolor &
passionū agminib⁹ vt nulla pene hora
sit in qua viens q̄cūq̄ homo liber a ti
more trāseat. **S**i diues vndiq̄ angu
stā a timore ne qđ possidet amittat.
si pauper nunq̄ quiescit. si bonus. hic
diaboli timet piculum. hic ne nauis
mortalis corpis in huīus mundi pēla
go naufraget nō mediocriter p̄times
cit. **I**dcirco nullus sexus vel etas vel
p̄ditio doloris transit exp̄s quousq̄
manet in hac miseria. **H**enq̄ nauſca
gium p̄ hoc mare magnū & spatioſum
in quo sunt tot diuerſa genera ūmico
rum ſim cuiuslibet viriū quātitatē col
luctantia poſt multā nauigandi fluctu
tatem. poſt multas pictorias iam cre
dentes finem cape poptatū aliqua dī
abolica ſuggeſtione in hac hora ad la
queū pditionis ſua indiscretione pue
netūt. **I**dcirco dum hic viuit ſtima
tis frēs. vita reſtra militia eſt ſuper ter
ram. qui hic vicerit alibi coronabit.
duꝝ bac pelle tegim̄ nulla nobis certa
eſt victoria. **Q**uo inter latrones qui
onustus auro ſecutus aggredit **Q**uis
sanctior & ſapiētior ē plus ſemp time
at. nam q̄ altior eſt cadēs maiores ca
ſus recipit. lxc illico. **E**cce q̄uo vani
ties mūdi & voluptates ſeculi reddunt
hoīem vt p̄dictū eſt ſordidū miserū &
plenuꝝ dolor & inordinataꝝ paſſionū
Et ideo ip̄e mundus a quolibet ſapiē
te eſt merito fugiendus. **N** Secū
dum qđ retrahit a ſeculi vanitate ſine
voluprate eſt breuitas p̄is huīus vite
& pſideratio mortis. qꝝ qui veraciter
ppendit cūcta eſſe transitoria & momē
tanea & ſe finalitet p̄ mortē eſſe finiens
dū de facili p̄tēnet mundū & ea que in
mundo ſunt. reſtantē beato illico. q̄ de
facile p̄tēnit oīa q̄ ſemp ſe cogitat mor
itur. Item dīt. breuitatem huīus vite

V Liber I.

psicias & bona mundi non appetes.
nec mala quelibet primesces. Hoc die
ro. Oportet igitur qui vult mundi vani
tates & virtus vincere ut intente intruca
tur fine vite sue. Ad hoc faciendum hor
ta nos cassianus cum dicit. Oculus igni
tus & circa obitum carnis sue. Difficul
tis est vita hec p̄sa mortis custoditur nisi
obitus & mors carnis metus oculo ins
cessanter & ingiter preponat. hec cassi
anus. Namque hōles p̄ntia diligunt fac
it vita ista quod sit fugitiva p̄pendit. De
quo dicitur beatus hiero. Carnales metes
idecirco p̄ntia diligunt. quod vita p̄ns quod
sit fugitiva non p̄pendunt. nam si velocī
tate eius transitus aspicerent hanc p̄
speritatem minime amarent. Hoc eti
am tangit beatus greg. viij. mora. cum
dicitur. Sepe enim dum p̄ntis vite breuitas
quod diu perseveratura diligit ab eterna
sp̄e animus frangit & delectatus p̄ntis
bus desperationis sue caligine reverber
at. cumq; longū putat quod ad vivend
spaciū sibi restat. repente vitā de serēs
eterna inuenit que vitare iam nequeat
Hinc est enim quod per quandā sapientē
dicitur. Quis qui p̄diderunt sustinentiā
sustinentiā pdunt qui dū diu se im
morari visibiliō estimant spem inuisi
biliō derelinquunt. cūq; mens in p̄nti
bus fugit vita terminat. & sic repente
ad supplicia improuisa puenit. Hinc
scriptū est. dies enim dñm sicut fur i no
cte it aveniet. Quia enim ad rapiendam
atiam p̄iniquans minime sp̄cific. furi
in nocte p̄pat. Tanto igitur debet qua
si sp̄ veniens merui quanto a nobis nō
valerentura presciri. Unde & sc̄i viri
quod breuitate vite indefinenter sp̄cici
unt q̄si quotidie morientes vivunt. et
tanto se solidius mansuri preparant
quanto & nulla esse transitoria sp̄ ex fi
ne pensant. Hinc est quod p̄s. veloci. curs

Dist. I. Ca. X.

su fugere vitam peccatoris sp̄ciens
ait. Non illum adhuc & non erit petor
Hinc ysa. ait. Omnis caro senū & om
nis gloria eius tanq; flos agri. Et Ias
co. Que est vita vestra vapor ad modū
cum parens. Recete ergo per Job dī.
Expecta paulisp. q̄r immensus est qd
sine termino sequit. & paꝝ quicquid
finiſ. Longe quippe videri nobis nō de
bet qd cursu sui temp̄stendit. nō sit
hec greg. Item de eodē in. viij. li. mo
ral. sup isto iob nihil enim sunt dies
mei sic dī. Sancti viri quoque iussum
ma cognoscunt. eo sublimius terrena
despiciunt. & idecirco p̄ntis vite dies
nihil esse sp̄ciant. q̄r mentis illuina
te oculos in p̄sideratione eternitatis fi
gunt. de qua dum ad seredunt quid
se esse nisi puluerem cognoscunt. & in
firmitatis sue cōsc̄i districte iudicari
meruunt. cūq; vim tanto vigoris aspi
ciunt trepidant examinari qd sunt. hec
grego. Qui igitur vult p̄ntia p̄temnere
& mundū fugere necesse est ut breuita
tem huīs vite & horam mortis freqū
ter studeat in animo renoluere. Ad hoc
faciendum hor tamur in libro de spiritu
& anima ubi sic dī. Iugi meditatione
animū exerceamus & p̄sideremus mis
serias & necessitates nostras. labores
& dolores lugentes. in hanc vitam in
traimus cum dolore. vivimus cū do
lore. & timore exituri sumus. Cogite
mus ergo quod brevis sit vita nostra. quod via
lubrica quod mors certa & hora mortis in
certa. cogitemus quantis amaritudi
nibus admixtu sit si quid dulce aut iocu
dū sit in via huīs vite quod nobis oculi
cursu suo alludit. quod fallax & suspectu
quod instabile & transitoriu est quicquid
huius mundi amor p̄tuit. quicquid
sp̄s aut pulchritudo temporalis p̄mitit
Consideremus etiā que sit patre cele
stis suauitas atq; dulcedo. attendam
f.ij.

Liber

I.

Dist. I.

Ca. X.

¶ perpendamus vnde cecidimus. vbi
iaceamus. qd p̄didim? qd inueni-
mus. et exstroq intelligamus quātū
nobis in hoc sit lugendū. Hinc ei Sa-
lomon ait. Qui apponit sciam apponit
et dolorē et labore. qz quāto magis bō
mala sua intelligit rāto amplius suspi-
rat et gemit. Hec in tractatu de spiritu
et aīa. De fallacia em̄ huius vite et bre-
uitate d̄t beatus greg. vita mea nauis
ganti simil est. fine dormiā siue vigilē
sem̄ festinus vado ad mortē. O vita
p̄n̄s qz multos decipis qdū fugis m̄o-
bilis. dū videris vmbra es. cuq ex-
altaris sumus es. dulcis es stultis. a-
mara sapientibꝫ. qui te amant non te
cognoscunt. qui te fugiunt ipi te intelli-
gunt. Aliqz et p̄mittis longā ut decipi-
as. aliqz brevē ut in despatiōne ducas
dec greg. De hoc eriā p̄ beatū ilero. d̄t
Vita mūdi nō vita sed mōs. vita fal-
lax vita mēdar et nūc florens et statim
arescit. vita momentanea et caduca q
quāto magis crescit tanto magis de-
crescit. O vita plena laqueis. quot in
mundo hoīes illaqueas. quot p̄ te iam
sustinent tormenta infernalia. qz brūs
qui tuas ognoscit stulticias et tuas nō
curat vanas blandicias. qz beatissim?
qui te bene privatus est. Hec ilero. Cō
fiderantes ḡ mūdi deceptionē et eius
brenitatem et mortis vicinitatem debe-
mus eius vanitatem declinare. multū
em̄ valet ad p̄emptū seculi et ad refi-
stendū peccatis et virtus ingis mortis
memoria. Qd̄ beatus greg. in quadaz
omelia. si ader facere sic horzando di-
cens. Extrema n̄i debemus formido
loſe et indefinenter aspicere ne incida-
mus in p̄ctū iuxta qd̄ horzam p̄ sapiē
tem Eccl. vii. In oībo opibꝫ tuis me
morare non issima tua et in eternū non
peccabis. Densare etiā debemus malū
illud qd̄ peccates post mortem sequiſ

pensantes gemere. gementes vitare et
ea que p̄misimus p̄ctā indefinenter aſ-
spicere. aspiciētes flere. flentes abſter-
gere. Nulla nos p̄spicitis trāitorie
leticia dissoluat. nec mēris n̄e oculos
ea q̄ sunt trāitoria obſtruant ne cecos
ad ignē ducāt. nā cogitandū valde eſt
quantū nobis valde terribilis erit ho-
ra n̄e dissolutōis q̄ spauroz mētis quā
ta tūc oīm malor̄ memoria q̄ obliuio
transacte felicitatis q̄ formido et p̄ſte
ratio iudicis. Lūc maligni spūs egre-
diente aīa a corpe sua opa reqrūt. tūc
mala q̄ suaserūt replicantur socias ad
tormentū trahant. Sz cur hec te puer
fa solūmō aīa dicimus cuz ad electos
quosq̄ egrediētes veniat et suū in illis
p̄ualeant aliquid requirat. vñus āt ho-
mībꝫ extitit qui aī passionē suā libe-
ra vocē dixit. venit p̄inceps huius mū-
di et in me nō h̄z quicqz. qz ei h̄c mor-
talem vidit hoīem. suum in illo mūdi
p̄inceps aliqd̄ iuuenire posse se credi-
dit. sed sine v̄llo p̄ctō a mūdi corrup-
tione ex̄it qui sine p̄ctō in mūdi venit
Hec te se p̄tra mundi p̄incipem nec
petrus nec paulus nec iohannes apli-
dicere p̄sumpserūt. In multis ei offen-
dimus oēs d̄t iacobo. Constat em̄ q
oēs qui de carnis delectatione p̄cep-
sunt in eoz p̄culdubio vel locutioē vel
actione vel cogitatōe aliqd̄ suum p̄in-
ceps huius mūdi habuit. Unū curandū
nobis est et cu magnis quotidie fleribꝫ
cogitandū qz leuis qz terribilis sua in
nobis opa requireſ. in die n̄i ex̄itus
riente in illo aliquid q̄suīt in quo m̄o-
bil potuit. Quid itaqz nos miseri di-
cūrī. quid acturi sumus qui innumer-
abilia mala p̄misimus. Quid requi-
renti aduersario et multa sua in nobis
inuenienti dicemus nisi q̄ solūmō no-
bis certū ēt refugī ſolida ſpes qz vñu

Liber .I. **Dist. I.** **Ca. X.**

cum illo facti sumus in quo princeps
huius mundi et suu aliquid requisirent
et inueniret mīme potuit. qm̄ solus est
inter mortuos liber et a pct̄ iam seruis
libertate soluimus. qz ei quivere lis-
ter est vñimur. Constat em̄ nec negare
possimus. sed veraciter fateam̄ qz prin-
ceps huius mundi h̄ in nobis multa
sed tñ mortis nostre tpe nō valet nos
ra pe. qz eius membra effecti sumus in
quo non h̄ quicq̄. Jungenda ḡ sunt
recte fidi recta opa et mala q̄ fecimus
pquotidiana lamenta viluamus. trās
actas nr̄as nequicias surgēria ad amo-
rem dei et p̄r̄ recta opa sup̄ent. nulla
q̄ possumus fratrib̄ bona impendere
recusemus. Neq; em̄ aliter redempto-
ris nostri mēbra efficitur nisi ad dexterē
dō et patiente primo. **Hec greg.** Ex
his igif dictis sc̄issimis viri greg. et ali-
or doctoz sufficienter appet fallacia
vnamitas mundi et brevitas huius vi-
te et hora mortis incerta et propter hoc
merito mōs est premendus. **D**ercū et maximū qd̄ terrabit h̄iem
avaniate mundi et seculi vanitatis et
avitijs ē metus gelenne sine timor dā
nationis perpetue. **D**e hoc dō fortuna-
tus. **N**il fortiorē reddit mentez hōis
ad resistendū carni et vitijs q̄ timor de
gellenne supplicis et tormentis. **T**ū si
non pōr̄ amor dei retralxre pct̄orem a
cupiscentijs mundi seu a vitijs retra-
lx saltē timor gelenne et inferni. p/
ut mouet hugo dicens. **I** amor dei re-
tenere non potest saltē teneat et terreat
timor iudicij. metus gelenne. laquei
mortis. dolores inferni. ignis vrens.
vermis corrodens. sulphur fetens. flā-
ma tartarea et omnia mala. **H**ec hugo.
Debet igif quilibet ut facilius possit re-
sistere vanitatis et cupiscentijs mun-
di in animo suo frequētius revoluere
mortem. iudiciū et gelennam. **A**d hoc

faciendum horat̄ nos beatus ber. cum
dicit Filioli mei memorēmur novissi-
ma nostra nec peccemus. **N**imip̄ hec
recordatio facit timoratu. timor enim
peccati negligentiam non admittit.
Quid horribilis morte. quid iudicō
terribilis nā gelenna nibil p̄ intole-
rabilius cogitari. **Q**uid metuendum
si quis ad istā non trepidet. nō expau-
scat. non timore p̄cutitur. **N**ā in mor-
te non magnū. non p̄uum aliqd̄ de bo-
nis huius mūdi secū delaturus est hō
in iudicio. nec fallere nec possibile re-
sistere erit. in gelenna nulla pemitus cō-
solatio. sed perperū ve ylulatus et fle-
tus. et stridor dentiū. **T**ime ergo o hō
q̄ in morte sepandus es a bonis omni-
bus huius corporis et tam dulce carnis
et anime vinculū amatissimo secundū
est diuocio. time q̄ in iudicio p̄tran-
dus es in cuius manus horrendum est
incidente et eo examinante quē nibil la-
tet. **S**i quidē inuenta fuerit in te iniq-
tas alienandus es ab universitate qui-
etis et glorie et segregandusa numero
bonoz. et iungendus in sorte dyaboli
et angeloz eius. **D** Valum tri-
plex super pct̄ores manet. manet em̄
sup̄ eos horoz in exitu. dolor in transi-
tu. pudor in p̄spectu glorie magni dei.
Quis ille paup̄ erit o aia cū dimissis
oib̄ quoq; tibi p̄nitia est tā iocunda. tā
gratus aspectus. sola ingredēris inco-
gnitā pemitus regionē et occurrentia ri-
bi caternati reuera tererrima illa mō-
stravidebis. **Q**uis tibi in die tāte nccī
tatis occurret. q̄s p̄solabif. quis dedu-
cer. p̄ ignē etiā nobis transcendū est et
vniuersitatis q̄le opus fuerit ignis. p̄
babit. felix cuius opus nō arserit. quē
supedificasse et argentū lapidesq; p̄ci-
osos examen illud inuenerit. **H**ec bern.
Naccē est ḡ q̄ timer gelennā et vult euā-
dere eternā flammā ignis ut mutet in
f. iij.

Liber I.

Dist. I. Ca. X.

melius vitā suam De quo brūs augūtū
Iudicis. Sitimēmus futurū ignē mus-
temur & non timebimus. ignē palea-
timet. auro qd facit. Si em̄ possemus
frēs facere ut dies iudicij non veniret
puto nec sic esset malevinendū. Si nō
veniret ignis in die iudicij & sola pē-
ribū imineret separatio a facie dei i qua-
latet oīs affluentia teliciaz nō viden-
tes a quo creati sunt & separari ab illa
dulcedine ineffabilis vultus eius plā-
gere se deberent. Qui dulcedinē sapiē-
tie & veritatis nouerunt utrūq; sentire
ceperūt. qd dico quāta pena sit tantū
moto a dei facie separari. Qui aut dulce
dinem illam nondū gustauerūt si non
desiderant dei faciez timeantur ignē.
Supplicia terrant quē premia nō inui-
tant. vile tibi ē qd deus pollicet. pre-
misce qd minat. hec aug. In his vībis
sancti docent abstinere a vanitatibus
mūdi & eius cupiscentiis nō solū ppter
metū ignis gehenne. vix etiā ppter
pīni glorie future vite Nam hec duo
eū pfecte in aīo pensant & volvuntur
multum valent ad pīemptū rep̄ transe-
nitum & carnalium cupiscentiarūz
De his duob̄ Autelius dicitur. Q
Bona regni celestis dicere cogitare vel
intelligere ut sunt nullus potest carne
vestitus. multo em̄ maiora & meliora
sunt q̄ cogitare vel intelligere. Unde
scriptū ē. j. cor. q. Quod oculus nō vi-
dit nec auris audit nec in cor hoīs
intravit Regnū nāq; celeste dī omni
fama maius & oī laude melius oī glo-
ria excellentius. Vala aut inferni di-
cere vel cogitare ut sunt nemo fit. pīo-
ra quippe sunt valde q̄ cogitare Reg-
nuz itaq; dei plenū est lucis. caritatis
leticie beatitudinis pleniss. & oīs bo-
ni ineffabilis qd nec dici nec cogitari
potest. At pītra locus inferni plenus est
tenebrarū. discordie. miserie. turpitu-

dimis. amaritudinis. doloris. ficiis. fa-
mis. ignis extingibilis. tristie. vin-
dicte pleniss. & omnis ineffabilis ma-
li. que nec cogitari nec dici pñt. In re-
gno dei nō inueniā mīsi qd satiet & pla-
ceat. At pītra in inferno nihil videt aut
sentiē mīsi qd displaceat. offendit & cen-
ciat. Omne bonum in regno dei habū-
dat & nullum malum. Omne malum
habundat in carcere diaboli & nullum
bonū. Ne igit illis pleniss qui subire
hec oīa mala & sine fine metens p tele-
etabilivius hore spacio Irridendum
igif est quisq; mūdi huius caducam
fragilitatē & inutilē voluptatis carnes
diligit & querit. eterna gloria ptemp-
ta & neglectis regni celestis ineffabili-
bus gaudiis. hoc pmerciū insipientiū
valde est & miseroz & cor nō habentū
sanum. Quisem̄ sano sensu prouīnus
diei deliciis centū annoz penam elige-
rit & tamē miseri sine villa sapientia vō-
luptatē carnis sequentes nec vitā nec
fugiant intolerabiles penas nō centū
annoz sed milies mille sed sine fine se-
culoz p. xl. vel. lx. annorūz deliciis vel
qualibet corruptibili delectatione For-
titer ergo carnali resistendū est volup-
tati. fortiter pītra mūdi blādicias pug-
nandū est & pītra multimodas sahane
suggestiones vigilanduz omni studio
lata via seculi vitanda est que ducit
ad mortem. At vero omni cordis desir-
terio adeunda est via angustia que du-
cit ad vitam. via hec angusta est vide-
licer via abstinentie. castitatis. humi-
litatis & omni religiosis quam viaz
ante nos christus ambulauit & eam at-
trivit quavia ad suum regnum migra-
vit cuius vestigia & nos sequamur do-
nec post eum eadem via ad vrbem regi-
am perueniamus in qua ipse regnat.
de q̄ vrbē quicqd homo dixerit q̄ si stil-
la de mare ē vel scintilla de foco in qua

Liber I.

Dist. I. Ca. X.

videlicorū fulgebat iusti sicut sol. lxx
aug. aurelius. **G**idemus ergo nunc p
predicta q̄ valde est stultū et amarū p
tes vanitates et delicias mundi exclu
di a visione dei et oīm sanctoꝝ p̄sortū
et incidere in flāmas tartareas ignis.

R Ad hoc malū sedule cogitans
dum horat quidā doctor dicens sic. **C**o
gita quantū sit malū a facie xp̄i separari
ab illo gaudio diuīne p̄tēmplatiōis ex
cludi. beatissima sanctoꝝ oīm societa
reprimari. mori vite eterne. et vivere
morti sempiterne. p̄fundo fluctuātis
gelenne immergi. edacissimis dentis
finiti barati fumantis amara caligis
ne oculos obcecari. nec sentire qđ illu
minat. sed sentire qđ cruciat. hec ille.
Eciam beatus greg. de hq̄s tormentis
infernī et gehenhalib⁹ flammis ac dō re
medijs p̄tra hec libro. ix. moral. expo
nens illa verba iob. Ante q̄vadā ad
terrā tenebrosam et sic air. Quid ter
re tenebroſi noīe nisi tetra tartari clau
stra signant que eterne mortis caligo
operit. qz dāminatos quosq; in p̄petuū
avite luce disiūgit. Nec immerito in
fernus d̄ terra. qz quicq; ad eam rapti
fuerint stabiliter tenentur. nequaq; v
tra mīa parcentis liberat quos semel i
locis penalib⁹ iusticia iudicatis dām
nat. **S**equit. vbi umbra mortis. Sic
mors exteroꝝ ab anima dividit carnē
ita mors interioꝝ separat animā a deo
Umbra ergo mortis est obscuritas di
uisioꝝ. qz dāmnatus quisq; cū eter
no igne succendit ab internoluīe ob
tenebras. **S** Naturā vero ignis ē
ut ex seipso et luce exhibeat et p̄crema
tionem. sed transactoz illavtrix flam
ma virtioꝝ p̄crematōem h̄z et lucē non
h̄z. **H**inc p̄s. ait. Sup eos cecidit ignis
et nō viderūt sole et. Ignis em̄ sup
impios cadit. sed sol igne candēte nō

cernit. qz illosquios gehenne flattimia
denorat avisione veri luminis cecat ut
et foris eos doloribus tortionis cruciet. et
intue pena cecitatis obscurer. quaten⁹
qui autorī suo corpe et corde deliq̄runt
simul corpe et corde punianſ. et viciq;
penas sentiant. qz dum hic viuerent p
uis suis delectationib⁹ et vtrobiq; ser
uiebāt. sequit. Et sempiterus horroꝝ
inhabitat In huius vite tormentisti
mordorem h̄z dolorem timorem nō ha
bet. qz nequaq; metus cruciat cuꝝ pari
ceperit quod metuebat. Infernum ex
go zymbra mortis obscurat et semp
terus horroꝝ inhabitat. qz eius ignib⁹
traditi et in suppliciis dolorem sentiūt.
et doloris angustia pulsati semp̄ pauo
re feriunt ut et qđ tumēt tolerēt. ut rur
su qđ tolerant sine cessatōe ptimescat
Horrēdo igif modo erit tunc repro
bis dolor cum formidine. flamma cuꝝ
obscuritate. **S**ic sic videlicet a dam
natis pōdus sentiri summe equitatis
debet. ut quia a voluntate p̄ditoris ne
quaq; sunt veriti diserepare dum viue
rent. in eorum quandoq; interitum ip
sa a suis qualitatib⁹ etiam tormenta
discordent. que tamen supplicia in se
diversos et ultra vires cruciat et in eis
vite subfidium extinguentes feruant.
ut sic vitā terminus puniat quatenus
semper sine termino cruciatus vivat.
quia ad finem per tormenta properat.
et sine fine deficiens durat. **F**it ergo
mors miseris sine morte. finis sine fi
ne. defectus sine defectu. et quia mors
vivit. et finis semper incipit et deficere
defectus nescit. Quia igif et mors per
imit. et non extinguit. dolor cruciat. sed
nullatenus panore fugat flamma p̄bu
tit sed nequaq; tenebras discutit. quā
tum per noticiā p̄ntis vite colligif sup
plicia ordinem non habent. qz nō sua
per omnia qualitatem tenent. **Z**unc
f. iiiij.

em̄ illos eduxit flamma. aburit quos
nūc carnalis delectatio polluit. Lūc in
finitate patens inferni barattus deuorat
quos nunc in amī elatio exaltat. atq;
quolibet expicio qd̄ hic volūtate callis
di psuasoris expleuerant tūc cu3 duce
reprobi ad tormenta pueniunt. Ecce
que maneat damnatis pena. Cognos-
cimus et instruente nos sacro eloquio
quantus in dānatōe ignis. quāta in ig-
ne obscuritas. quāta in obscuritate
pauor sit nullatenus ambigimus. H̄z
quid pdest ista prenosse si non ptingat
euadere. tora g intentione curandum
est ut cū vacatiōis tempus pspicimus
beneiuendi studio maloꝝ vltacia ro-
menta fugiamus. Hinc quippe p salo-
monē dī. Quodcūq; p manus tua in
stanter opare r̄t. Hinc ysa. ait. Queri-
te dñm dū inuemiri possit. inuocate dū
ape est. Hinc paulus dī. dū tps habes
mus opem̄ bonū ad omnes. Sed ple-
rūq; se ad viam rectitudinis animus
pcingit. torporem discutit. tantoq; in
celestib; desiderio rapit ut pene nil ex
eo inferius remansisse videat et tñ cū
ad carnis curā reducit sine qua pñris
vite via nullomō expleat. ita hūc infe-
rius ex̄ssum tenet ac si adhuc de sum-
mis nulla cōtigisser. Hinc veritas ait.
Tolite solliciti esse in crastinū. Hinc
paulus dī. Carnis curā ne feceritis in
desideriis. Sed et his nimis ducis et
militis v̄bis agnoscimus. qz tunc ab
eo mortifero vulnere aīmis pungit
cū in ea mensura equitas non teneret.
Tecq; em̄ mortali adhuc in carne uiue-
tib; funditus cura carnis absconditur
sed ut discrete aī seruiaſ tpiſ. Taz
qz sollicitos nos esse vitas in crastinū
p̄hibuit habere vitrumq; curam in pñ
rib;. nō negat qz tendi ad tempus qd̄
sequit̄ verat. Et paulus. Cū carnis cu-
ram fieri in p̄cupiscenq; non finit. p;

culdubio in necessitate cedit. Discre-
tione igif magna in moderamine car-
nis cura frenanda est ut seruat et mī
principes. ne quasi domina amī vin-
cat sed subiecta mentis dominio quasi
ancilla famuletur ut iusta assistat atq;
ad nutum cordis repulsa dissiliat ut
vix a tergo sancte cogitationis appa-
reat et nunq; contra faciem recta cogi-
tantis obficit. Curandum itaq; est ne
aut necessitatis metus cura carnis trā-
seat aut in eo qd̄ moderate exequitur
de se presumat. Sepe vero aīmis falli-
tur ut quod voluptate appetit necessa-
ritz suspicet. quatenus omne qd̄ libet
vite debitam utilitatem putet. Et sepe
quia effectus prouidentiam sequit̄ in
sui fiducia mens levat. cūq; sibi adest
qd̄ deesse ceteris puidet cogitatōne
de magnitudine sua bilatescit. tantoq;
iam a vera prouisione longe sit. quan-
to ipam quoq; elationē quā patet nesci-
cit. unde solerti semper custodia et in-
tentione pensanduz est vel quid opere
vel quid corde versamus. Ne aut men-
tem prepidiens foris se terrena cura
multiplicet aut salutem de eius mode-
ramine intus se cogitatio exalteret ut cū
divina iudicia temporali circūspectio
nem et uim semper impetrī supplicia hor-
roris evadamus. Iec gregor. Ecce tria
que p̄missa sunt remedia saluberrima
et satiis efficacia ad retrahendum sue-
renocanduz amīnum a vanitatis mō-
di. a p̄cupiscenq; a voluptatib; secu-
li si in corde loīs fuerint bene discussa
et pfecte menti impressa.

Filius
Timor et pauor magnus innasit
me audiens tot mala imminen-
tia et occurrentia amatorib; mūdi vis
delicet breuitatē huiꝝ tpiſ. acerbitate
mortis. amaritudinē et dolorez eterne

damnationis. et miror valde quō p̄ecator hoc audiens vel intelligēs ac amo revoluens tanta mala non p̄puniſ ad p̄mitendū ſive ad recedendū a vanitatis ſeu voluptatibus huius ſeculī niſi forte aliquis ſit ita induratus in tantū q̄ non velit attendere ſeu perp̄dere futura pericula aīe ſive aduenientia vel ita desperatus ut diffidat de dei mīa. aut ita excecatus in nequicia et malitia q̄ ppter hoc non poffit nec valet etiā metu gelenne ſeptinere avoluptatibus carnis et laſciuia. **S**ellem ſcire ppter tales vel ſimiles mūdi amatores cū aliqui ex eis ad p̄mam trahant vel etiam vocationem. qualiter vel per quem modū hoc fiat

Ca. XI. Pater.

Slime debes qđ valde dux cor h̄z ille quē a ſup̄aviratibus voluptatibus nec ſupplia infernalia nec gaudia eterna retta here poſſunt. **H**oc teſtaſ beatus bern. cum dī. nimis cor est dux quod non emolliunt beneficia nec terrēt ſupplia. nec alliciunt pmissa. nec caſiſ gant flagella. hoc bern. Sed oþs deus ſcit quos predestinavit ab eterno et pre elegit ad vitam eternā. put ipſe dicit. ego ſcio quos elegerim. cū vult et quāto ſibi placet vocat ad puerſionē et ad p̄mam agendam et hoc diuerſimōis. aliquā per aliquas reuelatiōes. aliquā ptribulatiōem aut corporales infirmatiōes. aliquā per exhortationes vel exempla alioꝝ. interdum per internā inspiratōem gratiam punctionis infundēdo. **D**e hoc dicit yſido. Multis modis terret deus homines ut vel ſero puerantur exire magis erubescant q̄ tādiū expectati ſunt ut redirent. nā nunc mihi. nunc plagis. nunc reuelatiōib⁹ quosdam puerantur. despiciunt despicie-

tes. pmoniti terrorib⁹ corriganē pleſriq̄ ex ſola mentis deuotione puerantur ad deū. nō nulli vero coacti plagis puerantur qui ex deuotione non puerantur. **I**lex yſido. **D**e hoc etiā hec in collationib⁹ patr̄ vbi paſuntius in ſua collatione ſic dicit. **P**rimus vocatiōis modus ex deo eſt. ſcds per hominem. tertius ex necessitate. **E**x deo qui dem eſt quotiens ex inspiratiōe quedā immiſſa in cor noſtr̄ non nunq̄ etiam dormientes nos ad deſideriū eterneyti ac ſalutis exluſcitat. deſiq̄ ſeq̄ et eius inherere preceptis punctionē ſalutari ma coartatur. ut in ſcripturis sanctis Abraham vce dīmica de genitali ſolo torius cognatiōis affectib⁹ patrisq̄ domo legimus evocatū. dicente dīo. **E**x terra tua et de cognatiōe tua et de domo patris tui. **S**cds modus vocatiōis eſt quem fieri per hominem diximus vel exemplis quo zundā ſanctor̄ vel monitiſ instigati ad deſiderium ſalutis accendimur. **T**ercius vero vocatiōis modus eſt qui ex necessitate deſcendit dum diuinitus huius mundi vel voluptatibus obligati ingruentibus repteſ temptationib⁹ vel que meret pericula minant vel amissione bonorum vel caroꝝ morte pungimur ad deum quem ſequi in plperitate reꝝ ptempſimus ſaltē inuiti pperare pellimur. **A** Per qđ manifeſte pbaſ initū noſtre ſalutis dīm vocatiōe fieri. dicentis vt s. **E**x terra tua. et psummatiōeꝝ pfectionis ab eodem ac puritatis ſimiſter tribui cum dicit. tveni in terram quam monſtrauero tibi. id eſt nō qua tu ex temeripſo noſſe vel induſtria tua valeas reperire. ſed quam tibi ego nō ſolum ignorantis ſed etiam non inquieti monſtrauero. **E**x quo manifeſte colligitur q̄ quemadmodum inſpiratiōne dīm pnuocari ad viā ſalutis occur-